

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням Вченої ради ХДАЕУ

від 26 березня 2026 р., протокол №11

Введено в дію наказом ректора

від 26 березня 2026 р. №11/ОД

Юрій КИРИЛОВ

ПРОГРАМА СПІБЕСІДИ З ПРЕДМЕТУ НМТ:

ГЕОГРАФІЯ

для прийому на навчання для здобуття ступеня бакалавра на основі ПЗСО та
НРК5

Кропивницький – 2026

Програма індивідуальної усної співбесіди з географії призначена для осіб, які вступають до Херсонського державного аграрно-економічного університету на перший курс навчання за результатами індивідуальних усних співбесід відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2026 році, затвердженому наказом Міністерства освіти і науки України від 06 березня 2024 року № 266, зареєстрованого 14 березня 2024 року у Міністерстві юстиції України за номером 379/41724.

Індивідуальна усна співбесіда з географії для вступників на основі повної загальної середньої освіти, яку вони проходять замість національного мультипредметного тесту (зовнішнього незалежного оцінювання) з географії, проводяться за програмами зовнішнього незалежного оцінювання з географії.

Матеріал програми структуровано за такими розділами:

- I. Загальна географія.
- II. Географія материків та океанів.
- III. Фізична географія України.
- IV. Населення України та світу.
- V. Україна і світове господарство.
- VI. Регіони та країни.
- VII. Глобальні проблеми людства. Сталий розвиток

Тематичний план програми

Тема 1. Географія як наука, розвиток географічних досліджень.

Географія як система наук. Об'єкт дослідження географічної науки. Поняття «геосистема». Рівні геосистем. Джерела географічних знань. Методи географічних досліджень. Розвиток уявлень про форму, розміри та рухи Землі. Найвизначніші географічні відкриття, видатні мандрівники. Вітчизняні вчені-географи. Сучасні географічні дослідження та їх значення.

Тема 2 Способи зображення Землі

Зображення земної поверхні на малюнку, плані, карті, глобусі, аерофотознімку та космічному знімку. Поняття «план місцевості», «географічна карта», «топографічна карта». Орієнтування за місцевими ознаками, поняття «азимут». План місцевості, його основні ознаки. Визначення напрямків на плані. Картографічні проекції та спотворення. Елементи градусної сітки. Способи картографічного зображення об'єктів і явищ на загальногеографічних та тематичних картах. Легенда карт. Види масштабу. Класифікація карт.

Тема 3 Літосфера та рельєф

Внутрішня будова Землі. Поняття «земна кора», «літосфера», «літосферна плита», «тектонічні структури», «платформа», «плита, «складчаста область». Будова та типи земної кори, гірські породи й мінерали, що її складають. Корисні копалини, їх класифікація за походженням. Зовнішні процеси, що зумовлюють зміну земної поверхні: вивітрювання, робота вітру, текучих і підземних вод, льодовиків. Небезпека вулканічних, сейсмічних, гравітаційних (зсувних) процесів. Основні форми земної поверхні.

Тема 4 Атмосфера та клімат

Будова атмосфери, властивості повітря в тропосфері. Сонячна радіація, її розподіл в атмосфері й на земній поверхні. Теплові пояси та їх межі (тропіки і полярні кола). Температура земної поверхні та повітря. Добовий і річний хід температури повітря, причини його коливання.

Атмосферний тиск. Вода в атмосфері. Поняття «клімат». Кліматична карта. Кліматичні пояси та області. Вплив клімату та погоди на господарську діяльність

Тема 5 Гідросфера

Поняття «гідросфера» та її основні складові. Запаси води на Землі. Світовий океан та його частини: океани, моря, затоки, протоки. Вплив процесів у літосфері на природу океанів. Властивості вод Світового океану. Водні маси. Рухи води в Світовому океані. Води суходолу, чинники їх нерівномірного розподілу. Взаємозв'язок клімату і вод суходолу. Річка: річкова система, басейн річки,

річкова долина. Найдовші річки. Озера, їх різноманітність за площею, походженням озерних улоговин, солоністю.

Тема 6 Біосфера та ґрунти

Поняття «біосфера», її межі. Складові біосфери, особливості їх поширення на земній кулі. Рослинність суходолу і океану. Тваринний світ суходолу і океану. Природні чинники формування ареалів поширення рослин і тварин. Біологічні ресурси. Ґрунтотвірні чинники. Типи ґрунтів. Вплив господарської діяльності людини на ґрунтовий покрив, рослинність і тваринний світ суходолу та океану.

Тема 7 Природні комплекси

Природні комплекси як наслідок взаємозв'язків між компонентами природи. Географічна оболонка - найбільший природний комплекс Землі, її межі та властивості. Загальні закономірності географічної оболонки. Сучасний етап розвитку географічної оболонки. Антропосфера. Природні зони Землі, їх особливості. Карта природних зон. Чинники порушення широтної зональності на планеті. Азональні природні комплекси. Зміна природних комплексів під впливом господарської діяльності людини.

Тема 8 Океани: Тихий океан, Атлантичний океан, Індійський океан, Північний Льодовитий океан

Особливості фізико-географічного положення океанів. Історичні відомості про освоєння та дослідження різних частин Світового океану. Геологічна будова та рельєф дна океанів. Характерні риси клімату. Властивості водних мас та океанічні течії. Своєрідність органічного світу океанів. Природні ресурси океанів та їх використання. Проблема забруднення океанічних вод.

Тема 9 Африка

План географічної характеристики материка. Географічне положення Африки. Дослідження материка. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу: головні річкові системи, озера, басейни підземних вод. Використання водних ресурсів.

Природні зони, закономірності їх розміщення. Стихійні явища природи. Екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Тема 10 Австралія

Своєрідність географічного положення Австралії. Історія відкриття і дослідження. Тектонічна будова, рельєф, корисні копалини. Загальні особливості клімату. Кліматичні пояси та типи клімату Австралії; Води суходолу; Своєрідність і унікальність органічного світу материка. Природні зони; Зміна природи материка людиною. Найвідоміші об'єкти Австралії, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО

Тема 11 Південна Америка

Географічне положення Південної Америки. Дослідження материка. Тектонічні структури рельєф. Закономірності поширення родовищ корисних копалин. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Найбільші річки та озера. Природні зони. Висотна поясність в Андах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти Південної Америки, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Тема 12 Антарктида

Своєрідність географічного положення материка. Антарктида й Антарктика. Відкриття Антарктиди та сучасні наукові дослідження материка. Міжнародне співробітництво у дослідженні природних умов і природних ресурсів. Українська дослідна станція «Академік Вернадський». Тектонічна будова, рельєф Антарктиди. Кліматичні умови. Рослинний і тваринний світ. Природні ресурси та їх охорона.

Тема 13 Північна Америка

Географічне положення Північної Америки. Історія відкриття материка. Тектонічні структури, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Основні річкові системи.

Найбільші озера, їх походження. Особливості розміщення природних зон. Висотна поясність у горах. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Тема 14 Євразія

Географічне положення Євразії. Історія відкриття материка. Тектонічні структури, рельєф, корисні копалини. Загальні риси клімату. Кліматичні пояси і типи клімату. Води суходолу. Основні річкові системи. Найбільші озера, їх походження. Особливості розміщення природних зон. Висотна поясність у горах. Зміни природи материка людиною. Сучасні екологічні проблеми. Найвідоміші об'єкти, віднесені до Світової природної спадщини ЮНЕСКО.

Тема 15 Природні умови і ресурси України

Рельєф, тектонічна, геологічна будова, мінеральні ресурси України. Клімат і кліматичні ресурси. Води суходолу і водні ресурси. Ґрунти та ґрунтові ресурси. Рослинний і тваринний світ України. Ландшафти України.

Тема 16 Населення України та світу.

Демографічні процеси та статеві-віковий склад населення світу та України. Розселення. Етнічний склад населення. Релігійний склад населення. Зайнятість населення в світі й Україні.

Тема 17 Національна економіка і світове господарство.

Поняття «економічний розвиток» та його показники: валовий внутрішній продукт (ВВП), структура ВВП, індекс людського розвитку. Поняття «спеціалізація території», «міжнародний поділ праці». Типи економічних систем.

Тема 18 Первинний сектор господарства.

Сільське та лісове господарство, їх значення в сучасному світі. Складники сільського господарства. Сільське господарство світу. Географія основних зернових і технічних культур та виробництва продукції тваринництва. Лісові пояси світу. Лісова забезпеченість. Лісове господарство в Україні

Добувна промисловість. Показники ресурсозабезпеченості країн мінеральними ресурсами. Видобування вугілля, нафти і природного газу. Основні закономірності розміщення родовищ вугілля, нафти, природного газу. Найбільші в світі басейни й країни за видобутком кам'яного вугілля, нафти й природного газу. Видобування металічних руд. Країни з найбільшими обсягами видобування залізних, марганцевих руд, руд кольорових, рідкісноземельних і благородних металів. Розвиток і розміщення виробництв з видобування залізних і марганцевих руд в Україні. Розробка родовищ руд кольорових металів в Україні.

Тема 19 Вторинний сектор господарства

Виробництво та постачання електроенергії. Металургійне виробництво. Хімічне виробництво. Виробництво деревини, паперу. Виробництво будівельних матеріалів. Виробництво тканин, одягу, взуття, харчових продуктів:

Тема 20 Третинний сектор господарства

Транспорт. Туризм. Торгівля. Фінансові послуги. Комп'ютерне програмування. Наукова діяльність. Освіта. Охорона здоров'я

Тема 21 Регіони та країни.

Європа. Азія. Америка. Океанія. Африка. (економіко-географічна характеристика- країн за типовим планом).

Країни світу: економікогеографічна характеристика Німеччина. Франція. Велика Британія. Італія. Польща. Білорусь. Японія. Китай. Індія. Австралія. Сполучені Штати Америки. Канада. Бразилія. Єгипет. Південна Африка (ПАР).

Тема 22 Глобальні проблеми людства. Сталий розвиток.

Поняття про глобальні проблеми людства причини їх виникнення. Проблема війни і миру. Проблема тероризму. Екологічна проблема. Сировинна й енергетична проблеми. Демографічна й продовольча проблеми. Проблема подолання відсталості країн, що розвиваються. Взаємозв'язок глобальних проблем.

Перелік питань, що виносяться на вступне випробування (співбесіду):

1. Джерела географічних знань.
2. Найвизначніші географічні відкриття, видатні мандрівники.
3. Корисні копалини, їх класифікація за походженням.
4. Зовнішні процеси, що зумовлюють зміну земної поверхні: вивітрювання, робота вітру, текучих і підземних вод, льодовиків.
5. Вплив клімату та погоди на господарську діяльність
6. Води суходолу, чинники їх нерівномірного розподілу.
7. Рослинність суходолу і океану.
8. Природні комплекси як наслідок взаємозв'язків між компонентами природи
9. Природні ресурси океанів та їх використання. Проблема забруднення океанічних вод.
- 10.Форми земної поверхні на території України
- 11.Фізико-географічна характеристика Африки
- 12.Фізико-географічна характеристика Євразії
- 13.Фізико-географічна характеристика Північної Америки
- 14.Фізико-географічна характеристика Південної Америки
- 15.Демографічні процеси та статеві-віковий склад населення світу та України
- 16.Сільське та лісове господарство, їх значення в сучасному світі
- 17.Добувна промисловість. Показники ресурсозабезпеченості країн мінеральними ресурсами.
- 18.Економіко-географічна характеристика Німеччина. Франція.
- 19.Економіко-географічна характеристика Японії. Китаю
- 20.Економіко-географічна характеристика Сполучених Штатів Америки.
- 21.Поняття про глобальні проблеми людства причини їх виникнення.
- 22.Проблема війни і миру.

- 23.Виробництво та постачання електроенергії в світі.
- 24.Світове хімічне виробництво.
- 25.Особливості розвитку сучасної туристичної сфери України
- 26.Видобування металічних руд.
- 27.Країни з найбільшими обсягами видобування залізних, марганцевих руд, руд кольорових, рідкісноземельних і благородних металів.
- 28.Розвиток і розміщення виробництв з видобування залізних і марганцевих руд в Україні.
- 29.Розробка родовищ руд кольорових металів в Україні
- 30.Зайнятість населення в світі й Україні.

Список рекомендованої літератури

1. Скуратович О.Я., Круглик Л.І., Коваленко Р.Р. Загальна географія: Підруч. для 6 кл. – К.: Зодіак-ЕКО, 2005. – 319 с.
2. Пестушко В.Ю., Сасихов В.О., Уварова Г.Є. Географія материків і океанів: Підруч. для 7 кл. серед. шк. – К: Абрис, 2005. – 376 с.
3. Кобернік С.Г., Скуратович О.Я. Географія материків і океанів: Підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – К.: Навчальна книга, 2005. – 319 с.
4. Масляк П.О., Шищенко П.Г. Географія України: підруч. для 8-9 кл. серед. шк. – К.: Зодіак-ЕКО, 2004 – 432 с.
5. Чернов Б.В. Фізична географія України: Підручн. для 8 кл. – К.: Освіта, 2002. – 254 с.
6. Гілецький Й.Р. Географія України (Фізична географія з основами загального землезнавства): Підручн. для 8 класу. – Львів: ВНТЛКласика, 2003.
7. Дітчук І.Л., Заставецька О.В., Ткач Д.В. Географія України: навч. посібник. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2006. – 168 с. 15

8. Шищенко П.Г., Муніч Н.В. Фізична географія України: Підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Зодіак-ЕКО, 2005. – 256 с.
9. Заставний Ф.Д. Економічна і соціальна географія України: Підруч. для 9 кл. – К.: Форум, 2003, 2004, 2005. – 239 с.
10. Масляк П.О. Економічна і соціальна географія України: Підруч. Для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К: Педагогічна преса, 2005. – 288 с.
11. Сиротенко А.Й. Економічна і соціальна географія України: Підруч. для 9 кл. загальноосв. навч. закл. – К: Освіта, 2001. – 222 с.
12. Яценко Б.П. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Підруч. для 10 кл. – К: Форум, 2006. – 248 с.
13. Топузов О.М., Тименко Л.В. Економічна і соціальна географія світу: Підруч. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – К: Зодіак-ЕКО, 2005. – 208 с.
14. Топузов О.М., Надтока О.Ф., Назаренко Т.Г., Вішнікіна Л.П., Шуканова А.А., Самойленко В.М. Географія: підруч. для 7 кл. загальноосв. навч. закл. – К.: ДНВП Картографія, 2015. – 326 с.
15. Довгань Г.Д., Стадник О.Г. Географія: підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – Харків: Ранок, 2015. – 304 с.
16. Масляк П.О., Капіруліна С.Л. Географія: підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2015. – 412 с.
17. Бойко В.М., Дітчук І.Л., Заставецька Л.Б. Географія: підруч. для 8 кл. закл. заг. середньої освіти. – К: Перун, 2021. – 296 с.
18. Кобернік С.Г., Коваленко Р.Р. Географія: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – К: Літера ЛТД, 2021. – 304 с.
19. Масляк П.О., Капіруліна С.Л. Географія: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2017. – 272 с.

20. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш., Довгань А.І. Географія: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – К: Генеза, 2017. – 272 с.
21. Довгань Г.Д., Стадник О.Г. Географія: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. – Харків: Ранок, 2017. – 272 с.
22. Пестушко В.Ю., Уварова Г.Ш., Довгань А.І. Географія (рівень стандарту): підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. освіти. – К: Генеза, 2018. – 192 с.
23. Масляк П.О., Капіруліна С.Л., Бродовська О.Г. Географія (рівень стандарту): підруч. для 10 класу закл. заг. серед. освіти. – К: Грамота, 2018. – 200 с.
24. Бойко В.М., Брайчевський Ю.С., Яценко Б.П. Географія (рівень стандарту): підруч. для 10 класу закл. заг. серед. освіти. – К., Ірпінь: Перун, 2018. – 256 с.

Критерії оцінювання відповіді

Бал	Критерії
200	Відповідь на питання повна (100%), логічно побудована, аргументована достатньою кількістю прикладів відповідно до теми запитання (по 2 і більше прикладів на кожне виголошене правило). Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє ґрунтовні знання (100% правил), легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Демонструє глибоке знання та розуміння не лише філологічної термінології, але й внутрішніх зв'язків (відсутність помилок у терміновживанні), уміння застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта грамотне, може містити дві акцентуаційні, фонетичні або орфоепічні помилки; семантичні, синтаксичні, стилістичні помилки відсутні
190	Відповідь на питання неповна (99-90%), логічно побудована, аргументована достатньою кількістю прикладів відповідно до теми запитання (по 1-2 приклади на кожне виголошене правило); допускається дві незначні неточності в прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє ґрунтовні знання (100% правил), легко, швидко та впевнено відповідає на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Демонструє глибоке знання та розуміння не лише філологічної термінології, але й внутрішніх зв'язків (допускається одна незначна неточність у терміновживанні), уміння застосовувати знання на практиці.

	Мовлення абітурієнта грамотне, може містити три акцентуаційні, фонетичні або орфоепічні та одну стилістичну, семантичну чи синтаксичну помилку
180	Відповідь на питання неповна (89-80%). Логічно побудована, аргументована достатньою кількістю прикладів відповідно до теми запитання (по 1 прикладу на кожне виголошене правило); допускається три незначні неточності в прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє високі знання (89-80% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Демонструє глибоке знання та розуміння не лише філологічної термінології, але й внутрішніх зв'язків (допускається дві незначні неточності в терміновживанні), уміння застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта грамотне, може містити три акцентуаційні, фонетичні або орфоепічні та одну незначну стилістичну помилку; семантичні і синтаксичні помилки відсутні.
170	Відповідь на питання неповна (79-70%), логічно побудована (допускається незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю викладу), аргументована достатньою кількістю прикладів відповідно до теми запитання (по 1 прикладу на кожне виголошене правило); допускається три незначні неточності в прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє достатні знання (79-70% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Демонструє глибоке знання та розуміння не лише філологічної термінології, але й внутрішніх зв'язків (допускається три незначні неточності в терміновживанні), уміння застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта грамотне, може містити три акцентуаційні, фонетичні або орфоепічні та одну стилістичну, семантичну чи синтаксичну помилку
160	Відповідь на питання неповна (69-60%), логічно побудована (допускається незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю викладу), аргументована достатньою кількістю прикладів (допускається наведення прикладів не на кожне правило); допускається три незначні неточності в прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє достатні знання (69-60% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання, говорить впевнено. Демонструє достатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (допускається чотири неточності в терміновживанні), може застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта грамотне, може містити п'ять-шість акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок
150	Відповідь на питання неповна (59-50%), логічно побудована (допускається незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю викладу), аргументована достатньою кількістю

	прикладів (допускається наведення прикладів на половину правил); допускається чотири неточності в прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє достатні знання (59-50% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 80%), говорить впевнено. Демонструє достатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (допускається чотири неточності в терміновживанні), може припускатися незначних помилок у застосуванні знань на практиці. Мовлення абітурієнта достатньо грамотне, може містити сім акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок.
140	Відповідь на питання неповна (49-40%), логічно побудована (допускається незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю викладу), аргументована достатньою кількістю прикладів (допускається наведення прикладів на половину правил); допускається п'ять неточностей у прикладах. Абітурієнт орієнтується в темі питання, демонструє достатні знання (59-50% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 60- 70%), говорить достатньо впевнено. Демонструє достатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (допускається п'ять неточностей у терміновживанні), не завжди може застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта достатньо грамотне, може містити сім акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок
130	Відповідь на питання неповна (39-30%), логічно побудована (допускається незначне порушення логіки викладу, що не заважає повноцінному сприйняттю викладу), аргументована достатньою кількістю прикладів (допускається наведення прикладів на половину правил); допускається п'ять неточностей у прикладах. Абітурієнт не завжди орієнтується в темі питання, демонструє невисокі знання (49-40% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 50%), говорить достатньо впевнено. Демонструє недостатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (шість неточностей у терміновживанні), не завжди може застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта недостатньо грамотне, може містити вісім акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок.
120	Відповідь на питання неповна (39-30%), логічно непослідовна (логіка викладу порушена значною мірою, що може заважати повноцінному сприйняттю матеріалу), аргументована недостатньою кількістю прикладів

	(менше ніж на половину правил); допускається п'ять неточностей у прикладах. Абітурієнт не завжди орієнтується в темі питання, демонструє невисокі знання (39-30% правил), потребує певного часу для відповіді на додаткові чи уточнюючі запитання (допускається надання відповіді не на всі додаткові / уточнюючі запитання, але не менше ніж на 50%), говорить достатньо впевнено. Демонструє недостатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (шість неточностей у терміновживанні), не завжди може застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта недостатньо грамотне, може містити вісім акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок
110	Відповідь на питання неповна (29-20%), логічно непослідовна (логіка викладу порушена значною мірою, що заважає повноцінному сприйняттю матеріалу), аргументована лише поодинокими прикладами; допускається п'ять неточностей у прикладах. Абітурієнт погано орієнтується в темі питання, демонструє низькі знання (29-20% правил), відповідає на 10-20% додаткових чи уточнюючих запитань, говорить невпевнено, плутається в поняттях. Демонструє недостатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (вісім неточностей у терміновживанні), не вміє застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта містить дев'ять-десять акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок
100	Відповідь на питання неповна (19-0%), нелогічна (думки не пов'язані одна з одною), неаргументована. Абітурієнт погано орієнтується в темі питання, демонструє низькі знання (19-0% правил), відповідає на 10-20% додаткових чи уточнюючих запитань, говорить невпевнено, плутається в поняттях. Демонструє недостатнє знання та розуміння філологічної термінології та внутрішніх зв'язків (вісім неточностей у терміновживанні), не вміє застосовувати знання на практиці. Мовлення абітурієнта містить понад десять акцентуаційних, фонетичних, орфоепічних, стилістичних, семантичних чи синтаксичних помилок АБО: Відповідь відсутня